ELOGIUL „OMULUI DIN COLȚ"

Momente de mare concentrare : Nadia Comăneci și antrenorul ei Gheorghe Gorgoi

Nu-i vorba de uitare în ceea ce îi privește pe antrenorii loturilor noastre de la Universiadă. Le-am păstrat aceste rînduri pentru finalul întrecerilor : spre a avea o privire completă asupra strădaniilor acestor profesori ai campioanelor și campionilor mondiali universitari. Pe cei mai mulți dintre ei îi cunoașteți bine. Și din zilele mai îndepărtate, cînd i-ați aplaudat în arenă, și din unele mai apropiate cînd, tot la conducerea tehnică a unor cluburi frunțașe sau a loturilor reprezentative, repurtau alte succese de mari dimensiuni. **Parcurgînd lista principalilor responsabili tehnici ai loturilor Universiadei ai, de la început, satisfacția să constați că generația experimentată își dă mîna cu cea a tinereții.** În multe cazuri s-a realizat o adevărată simbioză între „decanii" corpului nostru de tehnicieni și „noul val" al antrenorilor. Rezultat ? O îmbinare a experienței cu ambiția tinereții, materializat în atingerea unor înalte nivele de pregătire.

Specificînd de la început că „Spiralele" noastre nu au nici pe departe pretenția de a epuiza, și în sublinieri, și în citări de nume, întreg subiectul (care merită încă multe alte stăruiri asupra lui — și ele vor fi efectuate) contribuției tehnicienilor la succesele sportivilor români în Universiada '81, să încercăm cîteva aduceri în prim-plan.

Gimnasticii i se cuvine începutul. Aici, perechile de antrenori **Anca Grigoraș — Gheorghe Gorgoi** și **Anastasia Albu-Octavian Belu** reclamă, prin ceea ce au obținut, laudele și felicitările noastre. Două gimnaste din loturile reprezentative, una de curînd trecută de pe podiumul de concurs la antrenorat (Anca Grigoraș) și doi energici tehnicieni au obținut o formă de concurs remarcabilă a gimnastelor noastre. Alt grup de inimoși antrenori — **Gh. Condovici, V. Coșariu** și **M. Lisovschi** — se pot mîndri cu o reușită remarcabilă a gimnaștilor, probabil momentul-culme de pînă acum al băieților noștri, decișii (cum au remarcat-o atîția confrați în comentariile lor) să se apropie cît mai mult de strălucitoarele performanțe ale fetelor. Frumoasă cursă de urmărire !

La lupte trebuie să începem cu această veritabilă autoritate în materie care este **Ion Corneanu.** Competența și reușitele sale l-au dus și pe o poziție respectată în forul internațional. Pentru cei de la greco-romane, **I. Corneanu** și colaboratorii săi, **I. Cernea, A. Pavel** și **S. Popescu,** sînt și profesori, și părinți. Nici nu știu dacă mai e nevoie să amintim ce atmosferă de muncă și de seriozitate întîlnești la antrenamentele luptătorilor. Vorbesc, mai mult decît orice alte elogii și aprecieri, performanțele acestui lot. Atît să mai spunem, că exigența antrenorilor — neabandonată, indiferent de ce ilustru nume era vorba — stă la originea neîncetatei prezențe a luptătorilor de greco-romane în „înalta societate". Ajungînd la finalul rîndurilor dedicate celor de la greco-romane, comparația cu alte discipline care au beneficiat de grupuri de antrenori competenți, ambițioși și pretențioși, ne vine în minte : handbalul sau caiac-canoea cred că ar veni în fruntea listei de asemănări. Subliniem și pentru antrenorii de la „libere". **V. Iorga** și **C. Popovici.**

Spirale

Tenisul și-a apărat cu succes performanțele anterioare la Universiadă. **Aurel Segărceanu,** omul care a ridicat cel mai valoros grup de jucătoare din tenisul nostru — **Virginia Ruzici, Florența Mihai, Mariana Simionescu** — a realizat, cu primele două, recordul de victorii posibile în turneu. Iar **Alex. Bardan,** pornit cu energie în construirea unei foarte tinere echipe de Cupa Davis, a făcut o nouă verificare a perspectivelor cuplului **Fl. Segărceanu — A. Dîrzu.** Soluțiile curajoase trebuie înconjurate de sprijin și înțelegere ; exemplul tenisului vorbește foarte mult.

Voleiul a apelat la cel mai experimentat antrenor al echipelor masculine, **N. Sotir,** și pentru echipa universitară, și nu are ce regreta. „Nea Nicu" și-a completat, cu această ocazie, foarte fericit lotul cel mare pentru campionatele europene. **S. Chiriță,** alt verificat „om de concurs", a adus selecționata feminină pe o treaptă superioară de randament, utilizînd și unele jucătoare tinere. Alt cîștig, în afara performanțelor propriu-zise. **„Vă mulțumesc că ați avut încredere în mine"!** — le spunea **T. Constantinescu** baschetbalistelor sale, după primul „bronz" din istoria selecționatelor noastre feminine. Ambițiosul tehnician orădean a muncit mult, cu tenacitate, construind o echipă cu elemente din multe cluburi. Pași înainte a realizat și **H. Tursugian** cu băieții. Să nu omitem ce selectă companie au avut baschetbaliștii noștri de înfruntat! Prețuirea și felicitările noastre se îndreaptă și spre acest tandem care muncește cu atîta reușită în natație de ani și ani : **Cristina Șoptereanu — Carmen Bunaciu.** Un „bis" al reușitelor din trecuta Universiadă mexicană. Credem în continuarea parcursului... **A. Grințescu** și colaboratorii săi au reușit să redreseze tînărul echipaj al poloiștilor, care avusese un start lansat, și să obțină o medalie de bronz. Un stimulent mare pentru noua generație de jucători dominată de perechea **Hagiu — Moiceanu.** Din numerosul grup de antrenori care au pregătit revirimentul atletismului nostru, și pe care îl citățm în bloc, să ne oprim la **D. Serafim** și la victoria elevei sale **Florența Crăciunescu.** Ca un simbol al reușitei muncii și insistenței. Un cuplu de antrenori tineri, **I. Ardeleanu** și **St. Haukler,** are, în succesul de aur al scrimerelor, cel mai plastic îndemn la a persevera. Pe „ultimii metri" ai Universiadei, spadasinii altor tineri tehnicieni, **A. Istrate** și **D. Popescu,** au urcat pe treapta cea mai de sus a podiumului.

Am amintit pe cîțiva dintre constructorii succeselor românești la Universiada '81. Îi socotim **pe toți** enumerați. Elogiindu-le strădaniile, competența și tactul pedagogic, ne exprimăm convingerea că vor confirma reușitele de acum prin noi victorii pentru sportul românesc. Pentru că, odată cu încheierea marii competiții universitare, se dă... startul în viitoarele mari și pretențioase întreceri de nivel european sau mondial.

Eftimie IONESCU

Simpaticele voleibaliste belgiene, la ieșirea din Satul Universiadei, îndreptîndu-se spre sala „Olimpia" pentru ultimul meci

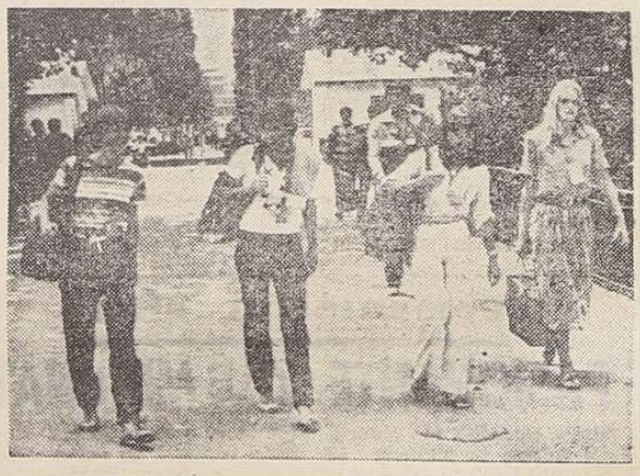

În Satul Universiadei

„NE-AM PUTUT CUNOAȘTE ȘI, MAI ALES, ÎNȚELEGE"

Mare bucurie la U 18, pentru „bronzul" baschetbaliștelor ! Atît de mare încît, ieri dimineață, toată lumea nu vorbea aproape decît de **Diana Bălaș, Magdalena Pall, Mariana Bădinici, Rodica Armion, Magdalena Szekely** sau **Elena Filip.** Iar cineva — nu se știe — scrisese pe un petec de hîrtie, lipit chiar deasupra intrării, cuvinte simple de felicitare pentru aceste fete de ispravă și pentru colegele lor. Iar **Traian Constantinescu** și **Gabriel Năstase ?** Doi antrenori fericiți ! **„Cum am putea fi altfel cînd baschetul românesc a trăit cel mai frumos moment? Am obținut o performanță mare pentru că am crezut în ea. Pentru că am știut să jucăm pe cartea tinereții, echipa noastră cuprinzînd „codane"** ca Virginica Popa, Camelia Sovăstru, Magdalena Pall, Constanța Potescu. Combativitatea, dîrzenia, dorința de a împlini un vis al baschetului nostru — toate acestea, coroborate, au făcut posibil ceea ce, pînă ieri, părea... imposibil. Iar succesul este, de fapt, și al antrenorilor de club, cărora le mulțumim". **Magdalena Szekely,** tînăra subingineră de la Exploatarea minieră din Voievozi (Bihor), vorbește, la rîndu-i, despre condițiile de pregătire asigurate și — un aspect revenind în multe discuții — despre foarte adecvatul program internațional pe care baschetbalistele l-au avut înainte de marea întrecere.

Să nu-i uităm însă pe poloiști ! Chiar dacă într-un anume moment am trăit „mirajul aurului", o medalie, fie chiar... numai de bronz, înseamnă mult pentru o echipă atît de radical schimbată la față. **Liviu Răducanu** se numără printre puținii rămași din vechea gardă. Ieri, zi în care primise o vizită importantă, a fiului său... Liviu (4 ani și 4 luni), el nu ascundea regretul momentului de neatenție din meciul cu Iugoslavia. **„Și așa însă bronzul acesta este foarte prețios, el putînd reprezenta tonicul necesar viitoarelor afirmări. Proxima ocazie — campionatele europene din septembrie, unde unii dintre noi vom apăra, probabil, iarăși și culorile naționale. Și, ceea ce este la fel de important : am devenit o adevărată familie".**

Trec, în tăcere, fetele și băieții de la volei, băieții de la baschet. Sînt ceasurile, puține, de adunare a forțelor pentru atît de grelele și însemnatele partide ale după-amiezei. Doar **Günther Enescu** găsește puterea să zîmbească, privind într-un punct numai de el știut...

Pe aleile Satului, lumea pare grăbită. **Daysi Trujillo,** studenta din Havana, iese din cantina-restaurant, îndreptîndu-se cu pași mari spre U 10. Așa, pe fugă, desenează, cu două degete, arătînd spre înalt, un „V", semn că voleibaliștele cubaneze au gînduri mari pentru finală. Unii nu numai că se grăbesc, dar aleargă de-a binelea spre o imaginară linie de sosire sau, pur și simplu, spre... sănătate. Se oprește să-și tragă sufletul atletul libian **Gamal Dhavi,** viitor specialist în agricultură din Tripoli. „Ziarist ? De unde ?", întreabă. Iar cînd aude că de aici, din România, figura i se luminează : **„Minunată țară ! Oamenii săi sînt nu doar amabili, primitori, dar și pricepuți. Dovadă — organizarea fără cusur a Universiadei".**

Un sportiv cubanez, altul chinez și doi italieni fac schimb de insigne, simbol al prieteniei și înțelegerii

Sînt însă — puțini, dar sînt — și dintre aceia care se lasă mîngîiați de razele de soare (și ele, cîte sînt !), așteptînd în liniște... ultima repriză. Canadianca **Lisa Van Goor** stă pe o bancă alături de colegele sale **Valerie Still** și **Carol Menken,** cufundată în lectura romanului „Foul!", de Connie Hawkins. Ceva mai încolo, **Jean Filip Riblet,** student francez din Valence, **Marie Christine Erlacher** și **Veronique Moret,** foarte tinere profesoare elveține (ultima știe pe lîngă franceza și germana Mariei, și limba rusă), într-o discuție despre sport, dragoste, prietenie.

În clădirea Primăriei, fonfota de pînă mai ieri a dispărut. Și totuși uriașul aparat organizatoric mai are destule probleme de rezolvat. Cu o asemenea problemă a urcat scările și **Faly Maha,** din Madagascar. **Alexandru Paraschivescu** și **Serana Ciolna** îl ajută cu promptitudinea și solicitudinea de care, de la atîția alții și în atît de multe rînduri, s-au bucurat toți oaspeții Universiadei. **„Susțin, cu convingere, și eu aceasta** — ne spune dl. Maha. **Primul meu contact cu România a însemnat o experiență de neuitat. S-au întîlnit la București tineri de pretutindeni, tineri spirituali și buni sportivi, aspectul esențial fiind că ne-am putut cunoaște și, mai ales, înțelege".**

18 sportivi din R.D. Germană au făcut ieri turul Capitalei, oprindu-se la Muzeul Satului. 13 universitari din Mongolia au vizitat Fabrica de confecții și tricotaje. Mîine e proiectată, printre altele, excursia unui masiv grup de francezi pe Valea Prahovei. Directorul programelor turistice, **Vasile Morăruș,** precizează : s-au efectuat mai bine de 2000 de acțiuni. Încă una pare pe punctul de a se finaliza. Studentul în drept **David Patterson,** din Wellington, și-a făcut o foarte bună impresie despre București și ar vrea acum să vadă Brașovul. Cu „Mersul trenurilor" în mînă, studentul în matematici **Vladimir Mașek,** din București, îi dă toate lămuririle...

Geo RAEȚCHI

AM TRĂIT 10 ZILE PASIONANTE !

(Urmare din pag. 1)

Ce finale, ce risipă de energie fizică și nervoasă, cîtă măiestrie și cît dramatism ! Da, și de un rar dramatism omenesc în toată puterea cuvîntului au fost uneori aceste întreceri superbe ; gîndiți-vă, de pildă, la căderea fizică a Valentinei Ilinih pe ultimii 5—6 metri ai unei curse de senzație (cea de 3 000 metri), în care valoroasa alergătoare sovietică avea — în ultima tură ! — un avans uriaș, de aproximativ 50 de metri, pierzînd totuși medalia de aur tocmai pe linia de sosire !

Nu încape nici o îndoială că Universiada de la București a adus — prin valoarea întrecerilor sale — un spor de prestigiu pentru mișcarea sportivă studențească internațională.

După cum nu încape nici o îndoială că această **Universiadă a adus un spor de prestigiu sportului românesc,** mișcării noastre sportive, atît prin rezultatele obținute cît și prin excelentul cadru de desfășurare asigurat întrecerilor.

Nu putem încheia aceste rînduri înainte de a aduce un cald omagiu publicului bucureștean, participant colectiv la această mare sărbătoare a sportului în care s-a dovedit entuziast, cald și pasionat, constituindu-se într-unul din principalii factori de succes ai Universiadei bucureștene.

În concluzie, 10 zile de Universiadă, 10 zile pasionante, zile minunate, de neuitat.

Dar și zile care obligă sportul nostru studențesc, sportul românesc. Îl obligă la continuarea efortului său — demn de toată admirația — pentru ca peste doi ani, în vara anului 1983, la cea de-a 12-a ediție a Universiadei, la Edmonton-Canada, tricolorul nostru să se afle tot sus, cît mai sus, spre cinstea și onoarea patriei iubite, ROMÂNIA !